

⁶מעשה דבית חורון: רבי יהודה אומר
בישראל חדש אחד וכו': היינו ת"ק אמר
אב"י כהנת אחא לאשמעינן רבא אמר
חדש מלא וחדש חסר איכא בינייהו ⁷אמר
רב לא שנו אלא במפרש אבל בסתם
יוציא לאלתר ויתן כתובה ושמואל אמר
אפילו בסתם לא יוציא שמא ימצא פתח
לגדרו והא איפלגו ביה חדא זימנא ⁸דתנן
המדיר את אשתו מתשמיש המטה ב"ש
אומרים שתי שבתות וב"ה אומרים שבת
אחת ואמר רב מחלוקת במפרש אבל בסתם
יוציא לאלתר ויתן כתובה ושמואל אמר
א"פ ⁹בסתם נמי לא יוציא שמא ימצא פתח
לגדרו ¹⁰צריכא דאי איתמר בההיא בההיא
קאמר רב משום דלא אפשר בפרנס אבל
בהא דאפשר בפרנס אימא מודה ליה
לשמואל ואי אתמר בהא בהא קאמר שמואל
משום דאפשר בפרנס אבל בההיא אימא
מודה ליה לרב צריכא: תנן המדיר את
אשתו שלא תטעום אחד מכל הפירות יוציא
ויתן כתובה בשלמא לרב כאן בסתם כאן
במפרש אלא לשמואל קשיא הכא במאי
עסקינן ¹¹כגון שנדרה היא וקיים לה איהו
וקסבר ר"מ הוא נותן אצבע בין שיניה וסבר
רבי מאיר הוא נותן אצבע בין שיניה והתניא

לה רבי מאיר ורבי יהודה אומרים היא נתנה אצבע בין שיניה לפיכך אם רצה הבעל להפר יפר ואם אמר אי אפשר באשה נדרנית תצא שלא בכתובה רבי יוסי ורבי אלעזר אומרים הוא נותן אצבע בין שיניה לפיכך אם רצה הבעל להפר יפר ואם אמר אי אפשר באשה נדרנית יוציא ויתן בכתובה איפוך ר"מ ורבי יהודה אומרים הוא נותן רבי יוסי ורבי אלעזר אומרים היא נתנה וסבר רבי יוסי היא נתנה והתנן רבי יוסי אומר בעניות שלא נתן קצבה אימא רבי מאיר ורבי יוסי אומרים הוא נותן רבי יהודה ורבי אלעזר אומרים היא נתנה וסבר רבי יהודה היא נתנה והתנן "רבי יהודה אומר בישראל יום אחד יקיים אימא רבי מאיר ורבי יהודה ורבי יוסי אומרים הוא נותן ורבי אלעזר אומר היא נתנה ואם תמצא לומר זוגי זוגי קתני אימא רבי מאיר ורבי אלעזר אומרים היא נתנה רבי יהודה ורבי יוסי אומרים הוא נותן והא סתמא דלא כרבי מאיר וסבר רבי יוסי בעניות שלא נתן קצבה אלמא בעל מצי מיפר ורמינהו ^דאלו דברים שהבעל מיפר דברים שיש בהן עיניו נפש האם ארחץ אם לא ארחץ אם אתקשט אם לא אתקשט אמר רבי יוסי אין אלו נדרי עיניו נפש ואלו הן נדרי עיניו נפש שלא אוכל בשר ושלא אשתה יין ושלא אתקשט בבגדי

שלא תטעום אחד מבשר הפירות. לאו ככל פירות מדיר לה דאכ"ס
לא הוה חייל דאי אפשר לה לקיים כדאמר' בריש פרק
שני דנדרים (דף ד:) דכי אמר קוים עיני בשניה סתם לא חייל נדר
למיסר שינה אלא שלא תטעום בזמן אחד שצפירות כדאמרין
במוספתא דאפילו לא טעמה מין זה
מעולם אכל לנאה דסלקא דעתין
לדברה איזה ותלנהו בתשמיש המטה
חל אפילו הדירה מכל פירות כיון
דאפשר לה לאכול וליאסר בתשמיש
המטה כי ההיא דשלהי נדרים (דף
פט:) דלמך תיחסך כל הנאות דעלמא
עלי כו' וסריקא טיגס שלא ירנה מן
העולם אלמא חל הנדר:

רבי יהודה היינו ת"ק. בהחלוק
(בינמות דף מח: ושם) פי' ר"י
לחדש דקרא שלשים יום כדלרשינ'
התם ירח שלשים ימים שלשים ובנוז'
(דף ה. ושם) נמי אמרינ' ואימא
שלשים יום כדכתיב עד חדש ימים
אכל דברבנן לא הו' אלא חסר
כדאמר' צפ' אין נערכין (ערכין דף
ט:) ובפ"ק דר"ה (דף יט:) רשב"ג
אומר ר'ו חדש ר'ו שלשים וקשה
דהכא פריך היינו ת"ק ואב"י נמי
לאמר הכנת אתא לאשמועינ' את
ליה לחדש שלשים יום ואומר ר"י
דהכא משום דצעי למימר וצכהנת
שנים יקיים נקט חדש וג' חדשים
להצנחה וט' חדשים למעוברת דהו'
חדשים דשלשים יום משום דטווח הוא
לפרש ולומר ז' יום וע"ר יום נקט
חדשים ועוד ז' ל' דאפי' צלישנא דרבנן
הו' חדש שלשים היכא לאו מוכח
אכל *היכא דמוכח דאף:

(ה) (ו) **א** נמי בהא קאמור שמואל
דאיכא צערא דתרווייהו.
הכי גרסינן לה בכל הספרים אע"ג
דכבר ארצרינהו שפיר מנצרכותא
ממיתא מ"מ כן דרך הש"ס שעשו
צ' צרכותות לשני האמוראים כשם
לו וצקונטרס לא גרים ליה וצפ'
אע"פ (ועל דף סא:) לא גרים ליה
בשום ספר: **בשולמא** ארב כאן
בסתם בו' וסלקא דעמין [א] תדמלה
בסתם דלמור יאסר תנא תשמעין
עלי אס תטעום מאתו המין:

שְׁנֵדֶרָה היא וקיים לה הוא.
 פי' בקונט' ומה יש לו
 עוד להמתין אז נחל לה למיסקל
 כתובה ולמיפק לא תבזק עוד פתח
 לגרדה ותימה ויתרוש' דמא' פרי'
 לקמן ותתקטט ומיארס' כן ל"ב פ"ד
 הואיל וכבר תיגרנו דשנדרה היא לא
 שיך המתנה וגרלה לר"י להשתא לא
 לעולם א"כ מה תרויח במה שיוציא
 א' אפשי באשה נדרנית תצא בלא
 מ' בשאר נדרים אבל נדרים שיש בהן
 גבי כנסה ע"מ שאין עליה נדרים:
 ה' הא קאמר שמואל ימתי' עד שימלא
 סה ר"ת דהכא אית ליה לר"מ היא
 ואינה מקיימת יקניטנה כדי שתדור
 דלר' מאיר לא יוציא ואם יוציא יתן
 מאלן דמתני' אהא כל שאן אהא ואין
 רבי מאיר ורבי יהודה היא נתנה
 ליה מלוה להוציא דעד כאן לא קא'
 פשיטא דמלוה לגרשה קאמר רבי
 משמע הכא דרחי'ה וקישוט לא הוי
 י' עיניו נפש ואי רחי'ת עולם הוי
 י' יוסי ניוול דיומא לא שמה ניוול
 י' נדרר' עיניו נפש' ולא גרים ואלו הן
 ואלו הן נדרי עיניו נפש אמרה קום
 ין לא שביק מתניתין ומיית' ברייתא:
 יפר הוא משום דברים שבין לבניה
 היחא

ז א מ״י פ״ב מהלכות
אישות הלכה כג:
ח ב ג מ״י שם הל' ד
טור אה״ע ק' עב
וטו״ש ע״ד ק' רלה סעיף
ג:
מ ד מ״י פ״ב מהלכות
נדרים הלכה ד סמג
לארין רמב טו״ש ע״ד ק'
רלד סעיף נה:
י ה מ״י שם הלכה ה
טו״ש ע״ד ק' רלה סעיף
טו״ש ע״ד ק' רלה סעיף נט:

תוספות רי"ד (המשך)
שלא פ"י עד זמן פ' אלא
סתם הדירה יוציא וי"כ
מיד אלא לשמואל דאמר
דאפילו בסתם לא יוציא
עד ל' יום הכא אמאי תני
יוציא ויתן כתובה מיד.

ומהרה הבמ"ע שנדרה היא
והקיום לה שיהיו לו וקסברו ויהא
הוא אצבע בין שניה
(ח') אין כח בעל להדיר
אחשו שלק אצבעם
ואל תאקשט אל
בגון שנדרה היא והוא
שקט ולא קסברו לה אל
הקיום לה וקסברו הני אנאי
בין ח"ק בין ר"י ח"ק
ויוסי והוא נתון אצבע בין
הקיום כלורם אצ"פ שהיה
נדרה כל הפשיעה עליו
הוא מומטל שיהיה יכול להפר
לה ולא קסברו שהיה הוא
ע"ד שיהיו לה בעלה נדרה
אכיוון שלא רצה להפר
לה כל התומאס לה מוסר
הלכך יוציא וי"כ. וכיון
שנדרה נדרה אין אצ"פ
להתלח לו זמן שמא תמצא
הפשיעה לנדרה דאי נחא לה
לנדרה למישקל כתובהה
והיוצא לה חרש חסד

[illegible]

(א) נדרים מה' (ב) לעיל
 (ג) קא; (ד) לעיל קא; (ה) שם
 ע"ש; (ו) לעיל נב. נט;
 (ז) תוספתא מיר פ"ג ע"ש
 הטייב; (ח) [לעיל ע.]
 (ט) נדרים עט.; (י) [לעיל]
 ע.; (יא) סנהדרין פו.
 (כ) דף פ. ל; (כא) במדבר ל.
 (כב) שייך למחני' לעיל ע.
 (כג) עיי' חוב' סנהדרין יא.
 ד"ה רשב"ג; (כד) כן הוא גר'
 מהרש"ל ומהרש"א לא ברק
 איך צד בזה חתומי שמואל

גליון הש"ס
תוס' ד"ה רבי יהודה וכו'
היבא דמוכח שאני. ע'
תשובת מהריב"ל ח"ג סימן
:ל

הגהות הב"ח
(א) תוס' ד"ה ר' יהודה וכו' שאני הס"ד ואח"כ מ"ה א"ג בההיא קאמר:

הגהות הגר"א
[א] תוס' ד"ה בשלמא.
 וס"ד בדמלה כו'. כ"ז דאם
 לא קן אי אפשר להדירה
 מפירות (ועמ"ש רבינו
 ביו"ד סימן רל"ה ס"ק
 ט')

מוסף רש"י
דברים שיש בהן עינוי
נפש. כדכתיב (צמדבר ל)
לענות נפש אישה יקימו
ואישה יפרנו (נדדים עט.).

תוספות רי"ד

ו"א אומר וכו' ר"י הי"ד
ת"ק אמר אביי כהנא
אמר אבא שמעונין, רבי
אמר חודש חשוון וחדוש
אמר א"ר אבהו
במפסר (כ"ב) אבל בסתם
יצויה ויתן תשובה לאלה.
שמואל אפילו סתם
לא יצויה משא ומצא
לדור. וקרי' לא
פסחא בינינו (מנחם)
[פסקא] המדיר את אשתו
שלא תטעום אחד מכל
מילי פירות ויתן אבא
תורה, וי"א בשראלי'
כו' וי' קייסין ב' יצויה וי"א
ובכתבה ב' קייסין ב' יצויה
ו"א המדיר את אשתו
שלא תתקשקש בא' מכל
התקשיקין יצויה וי"א, ר'
אמר במעוה בשראלי'
נתן קצבה [שעורית] ל'
יוס פ' א' מדיר את אשתו
שלא תטעום פיר פ' אע"פ
שלא תהיה לא אבא
פיר בלבד ובכל הפירות
היו חותמין יצויה וי"א
וי"א וכן נמי א' מהדריה
שלא תהא בשראלי'
ל' אע"פ שהאש מותרת
להתקשקש בכל שאר מיני
בשמים חוץ מקשר פ'
א' וי' אש וי"א אש מה
כח של להדריה שלא
תאכל וא' שלא תתקשקש
לה מקמינן לא לקמן
בדורה אהו קייס לה
אורי (וכי') וי"א אליבא
שמואלא אבל אליבא ד'
בנון שוהדיה הוא ואמר
לחיה תשימין אסור עד
ב' קבואם א' האהל פ'
פ' א' וא' תתקשקש
ב' חילי (דנא) ואקשי'
בשלא לור כאן בסתם
אבל כמפרש אליבא שמואלא
ק' פ' ברישא דהנן ל' פ'
וה' במפרש הלכך מפתין
ל' עד ל' יוס אבא כאן